

بررسی اثر پلیمورفیسم ژن سایتوکاین های پیشالتهابی در بیماری پریودنتیت مهاجم ژنرالیزه

دکتر احمد رضا عبادیان*, دکتر مهرداد رادور**#, دکتر حمید رضا عرب***, دکتر جلیل توکل افشاری****, دکتر ناصر سرگلزایی*****
دکتر سلمان قره گزلو****, اعظم بروگ****, مژگان شیرخانی****

*دانشکده دندانپزشکی

** دانشیار گروه پریودنتیکس دانشکده دندانپزشکی و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

*** دانشیار مرکز تحقیقات ایمونولوژی پژوهشکده بوعالی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

**** دستیار تخصصی گروه اندودانتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

***** دانشجوی فوق لیسانس بیوشیمی پژوهشکده بوعالی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

***** پریودنتیست

تاریخ ارائه مقاله: ۸۸/۴/۱۶ – تاریخ پذیرش: ۸۸/۶/۲۷

Analysis of Proinflammatory Cytokines Gene Polymorphisms in Generalized Aggressive Periodontitis (GAgP)

AhmadReza Ebadian*, Mehrdad Radvar**#, HamidReza Arab**, Jalil TavakkolAfshari***,
Naser Sargolzaei**, Salman Gharegozloo****, Azam Brook*****, Mojghan Shirkhani*****

* Dentist

** Associate Professor, Dep of Periodontology, School of Dentistry and Dental Research Center of Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

*** Associate Professor, Immunology Research Centre, Bu-Ali Research Institute, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

**** Postgraduate Student, Dep of Endodontics, School of Dentistry, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

***** Postgraduate Student, Master of Science in Biochemistry, Bu-Ali Research Institute, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

***** Periodontist

Received: 7 July 2009; Accepted: 18 September 2009

Introduction: GAgP is a multifactorial disease, which occurs in presence of bacteria and is influenced by genetic and environmental factors; leading to periodontal tissue dysfunction among subjects younger than 30 years. Proinflammatory cytokines are involved in immune response to periodontal pathogens through associating in inflammation phenomenon. It is supposed that gene polymorphisms of cytokines play a role in immune response and therefore in periodontal pathogenesis. In this study we assessed the gene polymorphisms of most important proinflammatory cytokines: Interleukin (IL)-1 β +3954 C/T, IL-1 α -889 C/T & Tumor necrosis factor- α (TNF- α) -308 G/A.

Materials & Methods: In this case-control study approved by ethical committee of Mashhad University of Medical Sciences, after obtaining arm venous blood samples from patients (n=65) and healthy individuals (n=60) referring to Mashhad dental school, the DNA was extracted in Bu-Ali Research Institute. Restriction fragment length polymorphism-polymerase chain reaction (PCR-RFLP) procedure was performed for determining polymorphisms. Data were analyzed by SPSS software V.15.

Results: IL1 β : CT, CC & TT genotypes in patients were 39.6%, 60.4% & 0.0% and in healthy individuals 41.7%, 50% & 8.3%, respectively. IL1 α : CT, CC & TT genotypes in patients were 44.6%, 46.2% & 9.2% and in healthy individuals were 46.5%, 51.2% & 2.3%, respectively. TNFa: GA, GG & AA genotypes in patients were 44.8%, 41.4% & 13.8% and in healthy individuals were 46.7%, 50% & 3.3%, respectively. None of the differences was statistically significant.

Conclusion: The lack of any association between the IL-1 α , IL-1 β , TNF- α polymorphisms and GAgP in the population presented here, brings into doubt the usefulness of these candidate genes as markers of susceptibility to this form of periodontitis.

Key words: Periodontitis, cytokine, IL-1 α , IL-1 β , TNF- α , polymorphism.

Corresponding Author: radvar@mums.ac.ir

J Mash Dent Sch 2009; 33(3): 231-40.

چکیده

مقدمه: پریودنتیت مهاجم یک بیماری چند عاملی است که در حضور باکتری‌ها و تحت تأثیر فاکتورهای محیطی و ژنتیکی ایجاد می‌شود و باعث کاهش عملکرد بافت‌های نگهدارنده دندان در سنین زیر سی سال می‌شود. سایتوکاین‌های پیش التهابی با شرکت در پدیده التهاب در پاسخ ایمنی فرد به پاتوژن‌های پریودنتال نقش دارند. پیشنهاد شده است پلی‌مورفیسم ژن سایتوکاین‌ها می‌تواند در پاسخ ایمنی فرد و در نتیجه در پاتوژن پریودنتال مؤثر باشد. این مطالعه به بررسی ارتباط پلی‌مورفیسم ژن TNF- α -308G/A و IL-1 α -889C/T و IL-1 β +3954C/T با عنوان مهمترین سایتوکاین‌های پیش التهابی در پریودنتیت مهاجم می‌پردازد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مورد شاهدی که مسائل اخلاقی آن مورد تایید و تصویب کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مشهد قرار گرفت، بعد از گرفتن نمونه خون وریدی از بازوی بیماران (تعداد=۶۵) و افراد سالم (تعداد=۶۰) مراجعه کننده به دانشکده دندانپزشکی مشهد، آنها در پژوهشکده بوعلى استخراج گردید و توسط تکنیک PCR-RFLP پلی‌مورفیسم ژن آنها تعیین گردید. داده‌ها توسط نرم افزار SPSS با ویرایش ۱۵ مورد آنالیز قرار گرفت.

یافته‌ها: IL-1 β : زنوتایپ CT و TT در بیماران به ترتیب ۳۹/۶٪ و ۴/۶٪ و در افراد سالم به ترتیب ۴۱/۷٪ و ۵۰٪ و ۸/۳۰٪ بدست آمد. IL-1 α : زنوتایپ CC و TT در بیماران به ترتیب ۴۶/۵٪ و ۴۶/۲٪ و در افراد سالم به ترتیب ۵۱/۲٪ و ۴۶/۵٪ و ۲/۳٪ حاصل شد. TNF- α : زنوتایپ AA، GG و GA در بیماران به ترتیب ۸/۴٪، ۴۱/۴٪ و ۱۳/۸٪ و در افراد سالم به ترتیب ۴۶/۷٪، ۵۰٪ و ۳/۳٪ بدست آمد. بین دو گروه هیچ اختلاف آماری معنی داری مشاهده نشد.

نتیجه گیری: عدم ارتباط بین پلی‌مورفیسم‌های TNF α و IL1 β با بیماری پریودنتیت مهاجم در جامعه مورد مطالعه‌ما، استفاده از این ژن‌ها به عنوان ریسک مارکر، در پریودنتیت مهاجم، مورد تردید قرار می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: پریودنتیت، سایتوکاین، TNF α ، IL1 β ، IL1 α و پلی‌مورفیسم.
مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد / سال ۱۳۸۸ دوره ۳۳ / شماره ۳: ۴۰-۲۳۱.

در مطالعات مقایسه‌ای بین بافت‌ها و مایع شیار لثه‌ای

افراد مبتلا به پریودنتیت با افراد سالم، سایتوکاین‌های پیش التهابی، سایتوکاین‌های تنظیمی، سلول‌های التهابی، نوتروفیل‌ها، لنفوسيت‌ها و ماکروفازها در بافت‌ها بیمار به مراتب بیشتر از بافت‌های نرمال بوده است.^(۳-۵) سایتوکاین‌ها میانجی‌های پیتیدی هستند که در تنظیم پاسخ‌های ایمونولوژیکی، پاسخ‌های التهابی موضوعی - سیستمیک و پاسخ‌های ترمیمی، در مقابل عوامل مهاجم دخالت می‌کنند. آنها اثر خود را از طریق تحریک تکثیر و تمایز سلول‌ها و یا ممانعت از تکثیر و تمایز آنها ایفا می‌کنند.^(۶)

مهتمرین سایتوکاین‌های پیش التهابی IL-1 β و TNF- α می‌باشند که اثرات مشابه و سینرژیک دارند. سایتوکاین‌های پیش التهابی سنتز مولکول اتصال به اندوتیلیوم بر روی سلول‌های التهابی مانند نوتروفیل، مونوسیت و فیبروبلاست را افزایش می‌دهند و باعث

مقدمه

پریودنتیت یک بیماری چند عاملی می‌باشد که توسط پلاک میکروبی آغاز می‌شود ولی گسترش و شدت آن بستگی به فاکتورهای محیطی، بیماری‌های اکتسابی و استعداد ژنتیکی دارد. تخریب بافت‌های نگهدارنده دندان، لقی دندان و از دست رفتن آن از مهمترین عوارض این بیماری به شمار می‌رود.^(۱)

میکروب‌های پلاک و جرم هم بطور مستقیم و هم غیرمستقیم در روند تخریب بافت‌های پریودنتال نقش دارند. ترشح آنزیم‌های پروتئولیتیک و بروز عوامل سرکوب کننده ایمنی اثر مستقیم آنهاست. همچنین عوامل پاتوژن میکروب‌ها مانند لیپوپلی ساکارید (Lypo poly sacarid, LPS) باعث تحریک پاسخ ایمنی میزبان می‌شود که اثر غیرمستقیم آنهاست و منجر به تحریک سنتز سایتوکاین‌های پیش التهابی، تجزیه بافت همبند و تحلیل استخوان می‌شود.^(۲)